

6. okt. 1972

FAKTA

Dato:

6. okt. 1972

Sidetæl:

Notes 72 bd 4 s. 36-44

mere og mere overbevist om at
der findes et ganske bestemt
punkt og handle om vide som
kun kan betegnes ved navnet
KUNST.

Paris

5-10-72.

Jeg plejer at hævde at
i den klassiske kunst ligger kom-
-sten ikke i værkets motiv, i hvad
det forestiller. Jeg tror ikke det
er rigtigt - hvis kunsten er dit-
-stede så er den det i det hele
og ikke kun i en særlig detalje
om man kalder kunsten og som kan
adskilles fra værkets forhåbent.

Paris.

6-10-72.

Det er forferdelig svært
at akceptere sig selv. Jeg ville
jækk gerne være en anden ~~ten~~
Kunstner end den jeg er.
Jeg ville gerne være en Mondrian,
en Duchamp, en Malevic, en
Ad Reinhardt, o. s. v. Fordi jeg for-
-stiller mig at det må have
været mere spændende og intere-
-sant at være dem, end at
være mig. De har selv silet

ikke følt det som noget særligt, de
har også haft deres drivel, deres krampe
og massevis af andre kraver, men
fordi man synes deres værk er
spændende og interessant for man
også de selv havde det sådan.
Det skaber kun konflikter og
ville være en anden end sig selv
at ønske sig i besiddelse af
andre egen skaber end dem man
har - man kan ikke gå mød
sin natur, hvorfor dens gode eller
dårlige sider.

Denne konflikt er meget hård og
for mit arbejde.

Jeg har jo selv den opfattelse at
det er rigtig at have lidt,
at have det langsomt, vel over-
vejet, vel gennemtankefuldt og grundigt.

Det er jo slet ikke så hårdt det
er rigtig for mig. Foretaget arbej-

-det er jo fantastisk, nogle gange
strykker man det fra mig, jo arbejder
hurtigt - instinktivt - og ikke særlig
grundigt - og jo prøver man meget.

Andre gange kan jo stædigt
blive ved gennem meget lang
tid med den samme ide - om
og om igen. De fleste af mine
ideer er meget lang tid om at
modnes - jo ofte når - for de er

om at me til realisation.
Dette er i korte træk min arbejds-
-reflexion - at så andre som har
en anden, mener at den er rigtig
kan jo over horede ikke ved kom-
-me mig - ja er i like dem, de
ikke mig. Og - om jo synes min
arbejds metode og refleksion er rigtig
eller forkert spiller heller ingen rolle
- for jo me, ifølge min natur
arbejde så dan.
I virkeligheden er det helt forkert
af mig over horede at bestrøffes
med hvad andre gør - eller
i hver fuld at være påvirkning af
det - det skaber kun konflikter
& problemer - kan hvad jo selv
gør - kan have interesse.
For - det er jo kun i forhold
til hvad andre har gjort, tænkt,
sagt, skrevet at jo opfatter ting
jo selv gør ~~og~~ som forkerte - det
kan jo ikke være i forhold til
mig selv - for der er det sådan
som rigtig eller forkert er simpel
tilspilte.
Det for mig til at tænke på at
så dan er det ja også udenfor mit
arbejde. Alle de bøger jo efterhånden
har læst om Yoga, Zen, Buddhismen,
o. s. v. indeholder jo også forskellige
færskifter - eller vid om hvordan

man bør gøre dit og dat - hvordan
man bør leve.
Daglig siger jeg derfor til mig selv:
du lever dit liv hellere forrest,
du spiser forrest og for mest, du
me di tær, ikke, du nyde for mest,
o. s. v. & hvor ofte når jeg gør i
sang beskatter jeg mig til at be-
gynde et nyt & ~~træ~~ bedre liv
i morgen.

Men - jeg tror ikke det lyder for
mig at leve af ris og gulerod-
der, at gøre yogaøvelser, i det
helt hele at give mig ind under
en eller anden net så frivillig
som frang. Det betyder mig na-
-turligt at opføre i mig de
kan kan jeg finde i træerne og de
arbejde med dem, såsom - blid-
-hed, kærlighed, ro, tolerance, ubæ-
-retthed - o. s. v.

Jø yoga at gøre uden lyst som
en frang.

Men ikke det aller bedste
man kunne nu til såvel i
sit arbejde som i sin private
livsvare. Simpelt kan at lade
den være som den er - . Det
er bedst at være som den er end det
bryder til, det betyder at man
skal stryge alle fejl og ideer

alle forestillinger om hvordan det
hele helst skulle være - så længe
man er i besiddelse af disse
forestillinger bliver alt problematisk
og konfliktfyldt - man det er
alle forestillinger der skal være.
For at vende tilbage til mit
arbejde, i ser her er der en masse
forestillinger som skal indrettes.
Jeg har f. eks. største delen af
mit liv ønsket mig selv for
at være så helvedes avant-garde
og pudsige og konventionens nedtry-
gende, mit vil jeg ikke have
i mødseltinger og halde mig
sehr konserveriv og endige reaktioner
men det er efter hånden gnet og
for mig at det bliver helt uret
med min avant-gardisme end
jeg har billedet mig ind.
For det første tror jeg ikke kunst-
historien kan opvise en eneste
kunstner der bevidst har søgt
for at ville være avant-gardist
- at ville revolutionere kunsten -
- det er kommet som en følge
af arbejdet og forhindringer - og
stærk en pludselig opdagelse,
for det andet er min avant-
gardisme kommet til mig ind-
- fra - da jeg i 34 opdagede Klee,
Kandinsky, Max Ernst og andre,
jeg opdagede at man kunne

oppe noget andet end hvad man
havde lært hos Absal Jørgensen.
Når skole på ikke underviser de -
- byder mig en af dem en opdagelse
men det vil sikkert have betydning
at se nærmere på dem.

Jeg har lige fra barn dom men følt
Jeg omj overleedes - dette har vel i
de fleste for hold point mig, men
der gøre mig også til lidt inter-
-sant i så vel mine kum merater
som i de voldsnes egne. Jeg vendt
altså dette handicap til at blive
et aktiv ved at læse vort på
at vore overleedes - det blev meget
vigtigt for mig at vore noget de
andre ikke var. På dem me måde
fulde jeg en vis akception
Danne som altid fulgte mig hele
livet - på har altid haft voreste-
-ligt ved at være til vore sans
praktiske sider mod disse blev
der således et vore, en flugt -
- min lyhed at vore overleedes -
noget for sig selv.

Det er vel bl. a. også en af de
væsentlige grunde til at på valgte
at blive kunstner. Jeg ville sim-
-pelt hen ikke have kunnet være
mig opnem til vore på under
måde. Som kunstner stot skulle
på selv jøst på også helst vore
overleedes end andre kunstnere
der for var det meget vigtigt for

at det høre avant-garden - og
heldt den aller mest ydmygt givende
og allersidste mig - In Is jyskede
si om pelt hen mykuden for at være
si liker på at være langt frem
de andre (og det var jo i alle
sørlig venskabeligt byggeri i Dan-
Den mark - var Is kom med
her dit Fremtid i en lidlig
alder havde Is føle mere drømt).
Dette er vel også den egentlige
opgrund til at Is i sin lid per-
-lod Dan mark og forsatte mig
her hvor Is følte Is var ved
kilderne i begivenhedens bred-
-punkt i selve mykuds centralen.
Vadentlig is blev Is ret hurtigt
velgøre, og Is fra det er på et
ander grundlag Is sidder her
mi - hører det.
Denne drang til at være avant-
-garde, at være i aller aller første
linje, har bragt mig ud i nogle
enorme konflikt og jyske fore-
-stillinger. Det her i alle vore
militær for mig at slippe den
illusion om, også på kunstens
område at være anderledes
nogen sørlig. Hver mest her Is
jo altid anser mig selv for et
opnå, ymiske list med en
opriktig der i alle end mi var

Kommer i udbrud, man mott en
stuen dog ville vise sig i et sin
muse. Ja ja her også ved flere
lejligheder udhelt at den vordte
8. 12. 1886 som kunne overgå mig
var et opdagelse at ja simpelthen
var en kunstner af den slags
der gør man sig selv af.
Ja her altså alle kunne ved-
-holde erkendelsen af at ja
ikke var noget særligt - for hvad
jorden var ja så et rent
mål - et ønske at mindelagt
menneske - hver 5. 12. 1886
Det er fremmedt, sandheden i
at sin mæghed.
Ja her længe gælt vordt klar
over et min avant-gardisme
ikke kunne stå for et nærmere
eftersyn - ja her ikke gjort en
eneste opdagelse, ikke andet end
eneste perspektiv for kunstnerisk
mydanelse - nej, ja her simpel-
-hen gjort hvad andre havde
gjort for længe. Derfor her
des var så frimodige medvan-
-dige for mig at jule med i
m dshillingen, kunst lidskaber o.l.
for ja skulle jo helst kunne
komme i besiddelse af den aller-
-siddende varme myhed. At det så
her vordt mig bestrævet at for-
-stå, og selv igen som den blev

disse sidste mykeder i slutning bestod
af, til fejl i den som for at dette
i ikke skal synes at være det
være selv pinen.
Jeg har og mig i ikke se bort fra
at jeg har haft svært til at
komme væk og vage mellem
mykederne og der har da også
været dem i helt i midlet med
med den som me her forberedt.
Hjælpes har jeg for mig at be-
-arbejde mykederne til mit eget
personligt forbrug. Men det for-
-mykter i ikke den kendsgerning
at jeg i ikke er en rigtig avant-
-gardist, men blot en af lidens
i fulde skare - at kom me i
Munkheden for at komme i
mørket af den første avant-
-gardisme ligesom ene og alene i
i ikke at have nogen som helst
ambitioner om at ville være
det - enten er man det eller
man er det i ikke - det er
i ikke en betegnelse man sådan
kan til dele sig selv.
Også her skal man være lig-
-glad - herre gud - spændingen -
-i interessens - fascinationen ved det
kunstneriske arbejde er der jo
studies - avant - gardist - eller
ej.